

Când a fost ultima dată când ai auzit despre trezire? Dacă urmărim ce se întâmplă acum în bisericile din zilele noastre, vom observa multe chemări la trezire. Am auzit pe mulți, din diverse biserici, spunând că Dumnezeu va trimite o trezire în vremurile din urmă. Există, în zilele noastre, cântece și profetii, răspândite prin media și rostite de la amvon, despre o viitoare trezire.

Cuprins

- [1 Ce este o trezire?](#)
- [2 Cauza 1: Lipsa noastră de înțelegere a prezentei lui Dumnezeu](#)
- [3 Cauza 2: Lipsa înțelegerii a lucrurilor de care Dumnezeu ne-a făcut capabili](#)
- [4 Cauza 3: Lipsa de înțelegere a ceea ce am fost noi chemați să facem](#)

Ce este o trezire?

Cred că este important prin a începe să definim ce nu este o trezire. De multe ori, noi credem că trezirea se referă la oameni care plâng și cad pe spate, în pocăință. Nu mă opun acestei idei, pentru că am participat la întâlniri în care prezenta lui Dumnezeu s-a manifestat prin astfel de lucruri. Dacă ți se întâmplă și ție, e minunat! Dar nu e necesar ca oamenii să plângă, sau să cadă din picioare. Adeseori, oamenii urmăresc și caută astfel de manifestări, în loc să caute trezirea înșiși. Majoritatea creștinilor moderni, nu s-ar gândi la lucrarea lui Isus ca fiind o trezire, dacă ar fi să ne luăm după numărul de oameni care au căzut la pământ, sau care au început să plângă, mișcându-se incontrollabil, în vremea lui Isus. Dar noi știm că lucrarea lui Isus a reprezentat cea mai mare trezire care a avut loc vreodată. Și totuși nu vedem oameni căzând la pământ în momentul în care Isus intră într-o casă sau într-o cetate. E nevoie, deci, să ne ajustăm gândirea ca să înțelegem ce înseamnă cu adevărat o trezire.

Ca să putem defini trezirea, ar trebui mai întâi să analizăm ce se întâmplă în momentul în care aceasta are loc. Când vine trezirea, totul se schimbă: casele, viețile oamenilor, bisericile, națiunile. Vedem vindecări extraordinare, miracole uimitoare și e minunat! Adeseori, atribuim aceste lucruri „prezentei lui Dumnezeu” din acel loc și spunem că „Dumnezeu a coborât”. Când avem o astfel de perspectivă despre trezire, ne rugăm imediat ca Dumnezeu să vină, pentru că știm că se întâmplă lucruri extraordinare atunci când El vine.

Și totuși, observăm că El nu se coboară adeseori în felul acesta. Biblia vorbește despre Dumnezeu Tatal care dorește să petreacă timp cu copiii Lui, dar El nu „coboră” atunci când avem nevoie. Care este problema?

Dăți-mi voie să vă spun: nu Dumnezeu întârzie, ci NOI.

Da, cred ca motivul principal al lipsei trezirilor suntem noi, si acesta vine din lipsa de intelegere a Cuvantului.

Exista 3 cauze majore pentru care intarzie trezirea.

Cauza 1: Lipsa noastra de intelegere a prezentei lui Dumnezeu

Auzim pe multi oameni strigand in bisericile noastre la Dumnezeu ca sa-Si manifeste prezenta si sa se reveleze oamenilor. Dar in Deuteronom 31:6 Biblia spune:

Deuteronom 31:6 (BTF2015)

⁶Fiți tari și curajoși, nu vă temeți, nici nu vă îngroziți înaintea lor, pentru că DOMNUL Dumnezeuul tău, el este cel care merge cu tine; *El nu te va lăsa, nici nu te va părăsi.*

Da, aceasta promisiune era pentru Israel, dar conform Galateni 3:29 si Galateni 4:28 noi suntem urmasi ai lui Avraam si deci cunoastem ca Dumnezeu nu ne va lasa, nici nu ne va parasii. Acelasi lucru il citim si in Evrei 13:5, text in care este confirmat faptul ca pasajul vorbeste despre noi - crestinii Noului Testament. Si deci ma intreb: atunci de ce multi se roaga si li cer lui Dumnezeu sa fie cu noi? Dumnezeu a spus ca nu ne va lasa, nici nu va parasii. Daca Dumnezeu spune asta, atunci noi nu mai avem nici un motiv sa ne indoim.

Pe langa asta, cum ramane cu Duhul Sfant? Ioan 14:16 spune:

Ioan 14:16 (BTF2015)

¹⁶Și eu îl voi ruga pe Tatăl și el vă va da un alt Mângâietor, *ca să rămână cu voi pentru totdeauna,*

E clar, pasajul precizeaza ca El va locui in noi pentru totdeauna! Daca Dumnezeu a spus pentru totdeauna, mai putem noi oare crede ca El se va plicitisi de noi la un moment dat si va lua o pauza? Nu, Dumnezeu este cu noi pentru totdeauna. Mai mult decat atat, in 1 Corinteni 6:17 scrie ca noi suntem una in duh cu Domnul. Asta inseamna ca noi suntem una cu Duhul lui Isus. Este destul de clar ca noi Il avem pe Dumnezeu cu noi si in noi!

Cu toate acestea, multi dintre voi poate va intrebati, de ce ati simtit prezenta lui Dumnezeu exact in timpul unui cantec sau a unei intalniri? Imi amintesc ca obisnuiam sa merg la o biserica si sa ma asez printre primele randuri. Dar intr-o zi am intarziat si a trebuit sa ma asez mai in spate. Pana in acel moment, obisnuiam sa simt prezenta lui Dumnezeu in acea biserica, dar dintr-o data nu am mai simtit prezenta lui Dumnezeu in acea saptamana, ci mai degraba prezenta mamelor care fugeau dupa copii ca sa le dea de mancare. Mai simteam si prezenta oamenilor care-si trimiteau mesaje pe telefon. Dar era aceeaasi biserica! Si totusi cateva randuri mai in fata prezenta lui Dumnezeu era acolo, iar mai in spate nu mai era. Dumnezeu nu e oare suficient de mare ca sa ajunga si la randurile din spate? Atunci care era motivul? Ce se intampla? Simtim prezenta numai cand volumul melodiei si inchinarea sunt la maxim, sau in momentele de liniste? Ce se intampla de fapt?

Problema nu era ca prezenta lui Dumnezeu nu ar fi fost acolo de la inceput, ci ca eu o simteam doar in anumite momente. Nu pentru ca Dumnezeu nu era prezent in biserica, ci pentru ca eu eram cel ce nu simtea constant prezenta Lui. Dumnezeu nu te paraseste niciodata.

Nici chiar atunci când păcătuiești. Niciodată!

Și totuși, auzim oameni plângând, strigând și cerând prezența lui Dumnezeu. Dacă noi ca și creștini născuți din nou, copii ai lui Dumnezeu, îl implorăm pe Tatăl nostru din ceruri să fie prezent cu noi, cu ce suntem mai diferiți de alții, din alte religii, care îl imploră pe zeul lor să se arate? Diferența dintre Tatăl nostru și alți zei este că, în vreme ce religiile caută salvarea, Dumnezeu nostru ne-a salvat, în vreme ce alte religii încă pun întrebări, Dumnezeul nostru este răspunsul, și în vreme ce alți zei nici măcar nu se arată, El ne-a spus că nu ne va lăsa, nici nu ne va părăsi niciodată. Nu trebuie să strigăm, să plângem să ne vaităm ca Dumnezeu să coboare. El este cu noi! Amin! Nu știu cum ești tu, dar Dumnezeu este în mine și este cu mine. Eu nu aștept prezența lui Dumnezeu, ci eu duc cu mine prezența lui Dumnezeu pe oriunde merg!

Dacă nu vom recunoaște prezența lui Dumnezeu în noi, vom continua să-o așteptăm și trezirea va continua să întârzie să apară. Ai prezența lui Dumnezeu în tine. Du-o în locul în care vrei să înceapă trezirea!

Cauza 2: Lipsa înțelegerii a lucrurilor de care Dumnezeu ne-a făcut capabili

Nu numai că Dumnezeu este cu noi, dar El ne-a și schimbat. Cine suntem noi? Biblia spune în 2 Corinteni 5:17 că suntem o creație nouă. Suntem așa de speciali! Iacov 1:18 ne spune că suntem „primele roade ale noii fapturi” iar 2 Petru 1:4 spune că suntem „partasi ai naturii divine a lui Dumnezeu”. Natura divină a lui Dumnezeu! Va puteți imagina!

1 Ioan 4:17 spune că „asa cum este El, asa suntem și noi în acesta lume”. Când era Isus în lume, a făcut mari miracole și lucruri extraordinare. Deci când Biblia spune că noi suntem „asa cum este El” în acesta lume, devine clar de ce suntem capabili și care este chemarea noastră. El ne cheamă să facem ce a făcut El, și asta din ce în ce mai mult. În Ioan 12:24, Isus spune: dacă „grauntele de grau nu cade în pământ și nu moare, rămâne singur, dar dacă moare, aduce mult rod.” Isus a fost grauntele care a murit și a făcut ca multe alte graunte de același fel, să aducă rod. Ce „fel” este acesta? 1 Petru 1:23 spune că noi suntem născuți din samanta neputrezitoare a lui Dumnezeu. Așa suntem noi!

Noi suntem războinici echipați să dărămăm domniile și puterile. E suficient ca unul singur dintre noi să ia Cuvântul și să îl practice și acesta va schimba cu putere națiunea în care trăim. Dacă Isus a putut să zguduie națiunea Israel și Imperiul Roman pe tot timpul vieții Lui, atunci și noi putem aduce Evanghelia națiunilor și să zguduim puterile întinericului. Până la urmă avem de a face, de data aceasta în calitate de Trup al lui Cristos, cu un dușman invins!

Dar dacă noi nu știm cine suntem, vom continua să strigăm la Dumnezeu să aducă trezire în loc să fim noi în sine trezirea. Mergi și produ trezire în jurul tău! Ce suntem noi chemați să facem? Răspunsul la această întrebare îl vom găsi în a treia secțiune, legată de lipsa de înțelegere a ceea ce am fost noi chemați să facem.

Cauza 3: Lipsa de înțelegere a ceea ce am fost noi chemați să facem

Care este chemarea noastră? Să îl reprezentăm pe Isus în lume. Marcu 16:17-18 spune:

Marcu 16:17-18 (BTF2015)

¹⁷Și aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: În numele meu vor scoate draci; vor vorbi limbi noi;

¹⁸Vor lua șerpi; și dacă vor bea orice lucru ucigător, nicidecum nu îi va vătăma; vor pune mâinile pe bolnavi și ei se vor însănătoși.

Nu suna aceasta a trezire? Imagineaza-ti oameni eliberati de opresiunea demonica, care vorbesc in limbi noi, sunt imuni la otrava sau alte lucruri nocive, sunt vindecati si au loc miracole. Nu este aceasta puterea lui Dumnezeu care se manifesta, impactand acel loc? Prin cine? Prin biserica. Prin mine si prin tine. Tu si cu mine, noi suntem purtatorii trezirii, si ducem prezenta lui Dumnezeu cu noi pe oriunde mergem. La serviciu, purtam prezenta lui Dumnezeu cu noi.

Nu te mai uita la tine insuti, la neprihanirea ta! Uita-te la lucrurile pe care Dumnezeu ti le-a dat! Uita-te la cine esti in calitate de noua creatie!

Si totusi, multi predicatori predica exact opusul. Ei continua sa se roage pentru prezenta lui Dumnezeu, neintelegand ca purtam deja prezenta Lui cu noi. Trebuie sa intelegem ca Petru si Ioan au adus trezire prin locurile prin care au mers. Nu Dumnezeu a fost Cel care a adus trezirea si apoi i-a chemat pe Petru si pe Ioan. Si Filip mergea prin diferite locuri si aducea trezire. La fel si Pavel.

Insa am auzit predicatori spunand ca trezirea intarzie sa apara din cauza pacatului din vietile crestinilor nou-nascuti. I-am auzit pe multi spunand bisericii ca trebuie sa postim si sa ne rugam, si sa ne prezentam pe noi insine ca fiind sfinti inaintea lui Dumnezeu. Abia atunci trezirea va avea loc. Ea nu se intampla pentru ca nu avem gradul de sfinzenie necesar, cel pe care il doreste Dumnezeu. De asemenea, am auzit pe unii spunand ca Dumnezeu a planificat trezirea la „timpul” Lui si ca acest lucru nu poate fi schimbat. Iar altii spun ca noi trebuie sa cantam cantece de inchinare, sa plangem si sa asteptam ca trezirea sa vina. Dar Biblia spune ca noi suntem neprihanirea lui Dumnezeu in Isus Cristos. Problema pacatelor tale a fost rezolvata. Cand se uita la tine, Dumnezeu il vede pe Isus. Deci, nu pacatele noastre il impiedica pe Dumnezeu, ci lipsa noastra de actiune. Aceasta face ca trezirea sa intarzie.

Pentru multi a-L ruga pe Dumnezeu sa trimita trezirea e doar un pretext, pentru ca, de fapt, ei cauta sa arunce raspunderea asupra lui Dumnezeu. E mai usor cand altcineva munceste in locul nostru, aceasta ne face sa ne simtim confortabil. Cu toate astea, mingea este de ceva vreme in terenul nostru. E bine sa te rogi si sa postesti, insa, daca te rogi si postesti pentru trezire, atunci esti ca un razboinic care se ocupa cu asta, in loc sa se duca la lupta. Nu fii ca Ghedeon, prea speriat sa lupti in vreme de razboi.

Ce ai sa ii spui lui Dumnezeu cand ajungi in cer? Nu fi ca slujitorul lenes din Matei 25:14-30. Sa citim acest pasaj:

Matei 25:14-20 (BTF2015)

²⁴Atunci și cel ce primise un talant a venit și a spus: Domnule, te știam că ești om aspru, secerând de unde nu ai semănat și adunând de unde nu ai vânturat;

²⁵Și mi-a fost teamă și m-am dus și am ascuns talantul tău în pământ; iată, ai ce este al tău.

²⁶Și domnul său, răspunzând, i-a zis: Rob stricat și leneș, ai știut că secer de unde nu am semănat și adun de unde nu am vânturat;

²⁷De aceea trebuia să dai banii mei schimbătorilor de bani și eu venind, aș fi primit ce este al meu cu dobândă.

²⁸Luați de aceea talantul de la el și dați-l celui ce are zece talanți;

Acest slujitor a declarat ca stia ca Dumnezeu culege de unde nu a semanat si aduna de unde nu a vanturat si din aceasta cauza el si-a ascuns talantul primit. La fel si noi, credem ca Dumnezeu se asteapta ca noi sa facem treziri, dar fara ca El sa ne fi dat resursele necesare. Stiind aceasta, ne ascundem si fugim. Intr-o zi insa, ne vom prezenta inaintea Domnului si vom spune “Doamne sunt aici. Am crezut ca Tu imi ceri sa aduc trezire fara sa imi fi dat resursele necesare, si de aceea m-am ascuns confortabil, avand o reputatie foarte buna in lume.

Cum s-ar simți Dumnezeu atunci?

Motivul pentru lipsa trezirilor nu a fost niciodată Dumnezeu, ci ești tu! Ești înconjurat cu un nor de martori, care așteaptă doar să îți iei mantaua și să spui "Îl voi reprezenta pe Isus în această lume."